

عنوان مقاله:

تداوم پیشرفت تحصیلی دانش آموزان، تلفیق آموزش مدرن و سنتی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سعید صفرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

یوسف فانی - کارشناسی آموزش ابتدایی

حمیده کریمی - کارشناسی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

ارزشیابی هریک از روشهای جدید ذکر شده کارآسانی نیست. اغلب سوال می شود که «آیا شاگردان با این برنامه های جدید آموزشی بیشتر از شاگردان دیگری که در کلاسهای کنترل شده سنتی آموزش می بینند یاد می گیرند؟» درپاسخ می توان گفت: «در بعضی از سطوح آموزشی بعضی از شاگردان بهتر از شاگردانی که در کلاسهای سنتی هستند یاد می گیرند، ولی این امر در همه سطوح و با هر معلمی صادق نیست» نتایج تحقیقات والکر و شافارزیک نشان می دهد که نتایج هر برنامه ممکن است در یک جنبه نسبت به برنامه دیگر رجحان داشته باشد. بسیاری از برنامه در بعضی از جنبه ها ممکن است دارای تاثیر مشترک باشند. دو عامل محتوا و تاکید در میزان یادگیری شاگردان بسیار موثر هستند. مفاهیمی که در برنامه بیشتر مورد تاکید قرار می گیرد، بیشتر جذب و یاد گرفته می شود. این نتایج ما را هدایت می کند تا درباره این سوال که کدام روش بیشتر موثر است تجدید نظر کنیم. آنچه بیشتر در تحلیل روشهای تجدید نظر باید مورد بررسی قرار گیرد این است: آیا روشهای جدید می توانند هدفهای آموزشی را بخوبی تحقق ببخشند؟ آیا آموزش در محیط مناسب و تشویق کننده انجام می گیرد؟ آیا در این روشها آموزش واقعا به صورت انفرادی صورت می گیرد؟ آیا شاگردان از این روش راضی هستند؟ آیا ارزشها و هدفهای آموزشی معقولند؟ آیا معلمان با اشتیاق کار می کنند؟ و سرانجام آیا آنچه با روش آموزش انفرادی آموخته می شود، با ارزش است؟ این وسوالات ممکن است به معلمان کمک نکند، اما به برنامه ریزان و متخصصان آموزشی این امکان را می دهد که بدانند ادعاهایی که در مخالفت یا موافقت با آنان اقامه می شود، تا چه اندازه با واقعیت انطباق دارد. روش تحقیق در این مقاله کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

معلمان، پیشرفت، محصلان، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1574651>

